

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Krivánkové ve věci

žalobce: M. M., nar. X, trvale bytem X, adresa pro doručování X,

proti

žalovanému: Úřad práce ČR-Krajská pobočka v Plzni, kontaktní pracoviště Plzeň - město, Klatovská třída 2848/200e, 301 00 Plzeň,

o žalobě ze dne 9. 7. 2022 proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícího v tom, že 1. žalovaný přerušil řízení o žalobcově žádosti o dávku na příspěvek na živobytí z vlastního rozhodnutí, ač ho žalobce o přerušení průběhu řízení sám žádal; 2. poté žalovaný v řízení pokračoval, aniž pro to měl dostatečné podklady; 3. žalovaný zkrátil žalobce na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, neboť v tentýž den mu bylo doručeno jak vyrozumění o pokračování v řízení, tak i rozhodnutí ve věci samé; 4. žalovaný se dne 8. 4. 2022 odmítl žádostí žalobce nadále zabývat a odkázal žalobce pouze na sepsání odvolání; 5. žalovaný neumožnil žalobci dne 11. 5. 2022 podat odvolání, žádost o neúčinnost doručení a žádost o prominutí zmeškání úkonu ústně do protokolu,

takto:

- I. Žaloba se stran tvrzeného zásahu spočívajícího v tom, že žalovaný přerušil řízení o žalobcově žádosti z vlastního rozhodnutí, ač ho žalobce o přerušení průběhu řízení sám žádal, odmítá.
- II. Žaloba se stran tvrzeného zásahu spočívajícího v tom, že žalovaný poté v řízení pokračoval, aniž pro to měl dostatečné podklady, odmítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

- III. Žaloba se stran tvrzeného zásahu spočívajícího v tom, že žalovaný zkrátil žalobce na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, neboť v tentýž den mu bylo doručeno jak vyrozumění o pokračování v řízení, tak i rozhodnutí ve věci samé, odmítá.
- IV. Žaloba se stran tvrzeného zásahu spočívajícího v tom, že žalovaný se dne 8. 4. 2022 odmítl žalobcovou žádostí nadále zabývat a odkázal žalobce na sepsání odvolání, odmítá.
- V. Zásah spočívající v tom, že žalovaný neumožnil žalobci dne 11. 5. 2022 podat ústně do protokolu žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, žádost o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, a odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, byl nezákonný.
- VI. Žalovanému se ukládá, pokud se žalobce k žalovanému za tím účelem dostaví ve lhůtě do dvou týdnů od právní moci tohoto rozsudku, řádně do protokolu sepsat žalobcem ústně činěná podání, a to žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, žádost o prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, a odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, a postupovat tak, jako by tato podání byla učiněna dne 11. 5. 2022.
- VII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce žalobou ze dne 9. 7. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 11. 7. 2022, brojil proti zásahům žalovaného, které shledával v tom, že 1. žalovaný přerušil řízení o žalobcově žádosti z vlastního rozhodnutí, ač ho žalobce o přerušení průběhu řízení sám žádal; 2. poté žalovaný v řízení pokračoval, aniž pro to měl dostatečné podklady; 3. žalovaný zkrátil žalobce na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, neboť v tentýž den mu bylo doručeno jak vyrozumění o pokračování v řízení, tak i rozhodnutí ve věci samé (žádost o příspěvek na živobytí byla zamítnuta); 4. zaměstnankyně žalovaného se odmítly žádostí žalobce nadále zabývat a odkázaly žalobce pouze na sepsání odvolání; 5. zaměstnankyně žalovaného neumožnily žalobci dne 11. 5. 2022 podat odvolání, žádost o neúčinnost doručení a žádost o prominutí zmeškání úkonu ústně do protokolu. Žalobce se v závěru žaloby domáhal, aby soud prohlásil „*tyto zásahy za nezákonné a případně takto nezákonně vzniklé rozhodnutí zrušil.*“

[II] Žaloba

2. Žalobce předně namítal, že žalovaný nepřerušil na žalobcovu žádost řízení a postupoval tak, jako by o přerušení řízení nežádal žalobce, ale „*jako by on sám k tomu dospěl*“. Žalobce dále vytýkal žalovanému, že pokračoval v řízení, aniž měl dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o předmětné žádosti. V té souvislosti žalobce akcentoval, že žalovaný vydal v týž den jak vyrozumění o pokračování v řízení o žalobcově žádosti o dávku příspěvek na živobytí, tak rozhodnutí o zamítnutí uvedené žádosti. Tím byl žalobce dle svého názoru zkrácen na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim.
3. Žalobce dále uvedl, že se dne 8. 4. 2022 „*dostavil za příslušnou úřednicí to nějak řešit*“. Ta však, podle žalobcových slov, „*v podstatě nechtěla nic řešit*“ a odkazovala ho „*na sepsání odvolání*“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

s tím, že „jiné řešení prý už není a nehodlá se tím jinak zabývat“. Stejně stanovisko měla dle žalobce i nadřízená pracovnice žalovaného.

4. Žalobce následně připomněl, že dne 11. 5. 2022, po skončení zdravotní indispozice, znovu navštívil „odpovědnou pracovníci žalovaného“ a ústně ji žádal o „neučinnost doručení, prominutí zmeškání úkonu a navrácení řízení na začátek“. Na tyto žádosti bylo dle žalobce reagováno stejně jako dne 8. 4. 2022, tedy upozorněním na nutnost podat písemné odvolání na podatelně úřadu. Žádosti o podání odvolání na místě ústně nebylo vyhověno.
5. Žalobce shrnul, že mu „podání žádosti o neučinnost doručení, ani podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu a ani dokonce samotné odvolání (...) nebylo umožněno podat ústně do protokolu.“

[III] Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný se k žalobě písemně nevyjádřil. V rámci ústního jednání před soudem dne 22. 2. 2023 žalovaný navrhl odmítnutí žaloby s tím, že žaloba „byla podána opožděně a je právně nepřípustná.“ Nepřípustnost žaloby byla žalovaným spatřována v tom, že žalobce nevyužil opravného prostředku proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, o zamítnutí žalobcovy žádosti o dávku příspěvek na živobytí. Stran namítané opožděnosti žaloby žalovaný uvedl, že žalobce si ono rozhodnutí převzal dne 6. 4. 2022, zatímco žaloba byla podána k soudu dne 11. 7. 2022, což je po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby.

[IV] První rozsudek krajského soudu, rozsudek Nejvyššího správního soudu

7. Krajský soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 22. 2. 2023, č.j. 77 A 40/2022-50 (dále jen „původní rozsudek KS“). Žalobu jako nedůvodnou zamítl, když věc uzavřel takto: „[41] (...) protokol ze dne 11. 5. 2022, č.j. 95349/22/PPA, neobsahuje nic, co by jen naznačovalo, že žalobce toho dne hodlal učinit i zmeškání úkon, tedy podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA. Žalobce proti obsahu protokolu nepodal námitky, jeho správnost (ve smyslu přesnosti a úplnosti toho, co během jednání zaznělo) stvrdil svým podpisem, a je tak třeba zdůraznit presumpci správnosti protokolu jakožto veřejné listiny, není-li prokázán opak. Pro úplnost soud připomíná, že obsah protokolu nebyl nikterak zpochybněn ani v žalobě, ani při soudním jednání. [42] Tvzení o nemožnosti podat odvolání proti rozhodnutí ústně do protokolu se prvně objevuje až v žalobě. K jeho prokázání (a zároveň zpochybnění obsahu protokolu ze dne 11. 5. 2022, který žalobcovu vůli podat odvolání nepodporuje a kterému svědčí presumpce správnosti) žalobce nepředložil nic. Žalobce tak neunesl důkazní břemeno a je třeba uzavřít, že z ničeho nevyplývá, že by dne 11. 5. 2022 hodlal, spolu s žádostí o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav, učinit i zmeškání úkon v podobě odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA. Za této situace tak nebylo možno přitakat názoru o nezákonném zásahu žalovaného (...). Byť bylo odepření možnosti podat žádost o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav ústně do protokolu v rozporu s § 37 odst. 4 správního řádu, pro závěr soudu o (ne)důvodnosti žaloby bylo rozhodující, že nebyla prokázána žalobcova vůle učinit s takovou žádostí i zmeškání úkon. Bez tohoto úkonu by správní orgán nemusel k žádosti přihlížet, a nemohlo tak dojít k nezákonnému zásahu do sféry žalobcových práv.“
8. Nejvyšší správní soud, k žalobcově kasační stížnosti, rozsudkem ze dne 21. 9. 2023, č.j. 2 Ads 111/2023-43 (dále jen „rozsudek NSS“), původní rozsudek KS zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V rozsudku NSS bylo stran stěžejní skutečnosti vyjeveno mj. toto: „[17] Nejvyšší správní soud shledal opodstatněnou námitku stěžovatele brojící proti tomu, že krajský soud pro nadbytečnost neprovedl jím navržený důkaz - audiozáznam z jednání dne 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

5. 2022, přičemž ovšem současně konstatoval, že stěžovatel nevyvrátil presumpci správnosti protokolu z tohoto „jednání“, a tedy neunesl důkazní břemeno ohledně popírání správnosti jeho obsahu. Stěžovateli je totiž třeba dát za pravdu, že si lze jen velmi těžko představit relevantnější důkaz pro zpochybnění obsahu protokolu o „jednání“, než právě jeho audiozáznam. Nelze akceptovat přístup krajského soudu, který na jedné straně zamítl stěžovateli žalobu toliko z důvodu, že ten neunesl své důkazní břemeno ohledně vyvrácení presumpce správnosti veřejné listiny (protokolu o „jednání“ ze dne 11. 5. 2022), avšak zároveň neprovedl stěžovatelem navrhaný důkaz, který byl bezpochyby ze své podstaty (typově) způsobilý jeho tvrzení prokázat. Za takové situace nebylo možné daný důkazní návrh označit za zjevně nadbytečný. Krajský soud se tímto postupem dopustil vady řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], pročež jej Nejvyšší správní soud zrušil.

[18] V dalším řízení krajský soud tento důkaz (audiozáznam z „jednání“ dne 11. 5. 2022) provede; pozornost přitom bude věnovat především stěžovatelem označené stopáži záznamu (tj. časům 16:00, 17:20, 44:55, 48:38 a 55:24 nahrávky). Jeho následující postup se bude odvíjet od skutkových zjištění, která z důkazu učiní. Pakliže krajský soud zjistí, že stěžovatel zaměstnankyni žalovaného o sepsání odvolání ústně do protokolu vůbec nežádal (tedy nepodaří-li se mu vyvrátit presumpci správnosti obsahu předmětného protokolu), vysloví tentýž právní závěr, jaký již učinil v napadeném rozsudku. Jestliže ovšem soud sezná, že oprávněný požadavek stěžovatele o sepsání odvolání byl v rozporu s § 37 odst. 4 správního řádu výslovně odmítnut či jednáním úřednice fakticky ignorován (tedy vezme za prokázané, že skutkový děj se odehrál jinak, než jak uvádí protokol), zhodnotí, zda jsou naplněny všechny znaky, aby se jednalo o nezákonný zásah správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s.

[19] Dospěje-li krajský soud k závěru, že o nezákonný zásah žalovaného jde, a tedy shledá-li zásahovou žalobu důvodnou, bude postupovat podle § 87 odst. 2 s. ř. s., dle něž pokud „provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem“. V takovém případě by měl soud v souladu s citovaným ustanovením uložit žalovanému povinnost řádně do protokolu sepsat stěžovatelem ústně činěná podání (žádost o neúčinnost doručení rozhodnutí o dávce, žádost o prominutí zmeškání lhůty pro odvolání i jeho samotnou precizaci), pokud se ke správnímu orgánu za tímto účelem dostaví v soudem stanovené přiměřené lhůtě. Jestliže by tato situace nastala (a stěžovatel ať už ústně, nebo písemně předmětná podání učinil), bylo by na žalovaném, aby posoudil důvodnost žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání a tuto buďto zamítl, nebo na základě současně s ní podaného opravného prostředku zahájil řízení o odvolání proti rozhodnutí o dávce, byť toto bylo vydáno již dne 4. 4. 2022.

(...)

[22] (...) Nejvyšší správní soud v reakci na tuto argumentaci konstatuje, že pokud krajský soud v dalším řízení zjistí, že stěžovatel se u žalovaného spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty nepokusil učinit také samotný zmeškaný úkon (odvolání), pak se on sám svým pochybením připravil o možnost správního a následně soudního přezkumu rozhodnutí o dávce, včetně řízení předcházejícího jeho vydání (tedy i přerušení tohoto řízení a následného pokračování v něm). Jestliže krajský soud nazná, že stěžovateli skutečně bylo znemožněno odvolání podat, pak (jak shora uvedeno) zaváže žalovaného, aby tato podání (tj. žádost o prominutí zmeškání lhůty i samotné odvolání) od stěžovatele přijal a věcně se jimi zabýval. Pokud žalovaný shledá, že žádost o prominutí zmeškání lhůty není důvodná, bude to opět selhání samotného stěžovatele spočívající v jeho neospravedlnitelně opožděné snaze podat odvolání, které bude příčinou toho, že nedosáhne přezkumu řízení předcházejícího vydání rozhodnutí o dávce; lze přitom dodat, že proti rozhodnutí o zmeškaném úkonu (zde odvolání) lze brojit žalobou podle § 65 s. ř. s. právě také z

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důvodu nesouhlasu s neprominutím zmeškání lhůty (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49, č. 1881/2009 Sb. NSS). Jestliže ovšem stěžovatel ve svém postupu nikterak nepochybil (tj. 1/ lhůtu pro podání odvolání zmeškal z omluvitelného důvodu, 2/ spolu s žádostí o její prominutí se pokusil podat též samotné odvolání), pak nebude o jím požadovaný přezkum postupu správního orgánu v daném řízení připraven. Bude proti němu totiž moci brojit nejprve v odvolacím řízení a následně případně také v žalobě proti meritornímu rozhodnutí druhostupňového správního orgánu.“

[V] Nový rozsudek krajského soudu

9. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
10. Podle § 82 s. ř. s. platí: *„Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen ‚zásah‘) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“*
11. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí: *„Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.“*
12. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. platí: *„Soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo broží-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.“*
13. Podle § 87 odst. 3 s. ř. s. platí: *„Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.“*
14. Podle § 110 odst. 4 s. ř. s. platí: *„Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.“*
15. Žaloba je důvodná.
16. Stran posouzení žaloby soud předně upozorňuje, že žalobce v rámci jednání soudu dne 22. 2. 2023 upřesnil žalobní petit tak, že se domáhá určení nezákonnosti specifikovaných zásahů žalovaného, nikoliv zrušení uvedeného rozhodnutí. V důsledku toho pak byla irelevantní námitka žalovaného co do nepřipustnosti a opožděnosti žaloby, neboť ta argumentačně vycházela z úpravy soudního řádu správního pro žalobu proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.).
17. Stran skutkového stavu soud rekapituluje (ze správního spisu), že žalobce u žalovaného podal dne 31. 1. 2022 žádost o dávku příspěvek na živobytí. Výzvou ze dne 1. 2. 2022, č.j. 10542/2022/PPA, byl žalobce žalovaným vyzván k doplnění údajů k podané žádosti. Výzva byla žalobci doručena do datové schránky dne 2. 2. 2022.
18. Dne 10. 2. 2022 bylo žalovanému doručeno podání, v němž ho žalobce žádá o *„přerušeni všech probíhajících řízení (...) a to z důvodu jak psychických, tak fyzických“*, kteréžto jsou dle žalobce základem jeho zdravotních potíží. Žalobce zároveň uvedl, že o pokračování (skončení) všech řízení zažádá, až se jeho stav zlepší, nebo až se zlepší jeho finanční situace.
19. Žalovaný vydal dne 28. 2. 2022 pod č.j. 19392/2022/PPA usnesení, kterým řízení o žalobcově žádosti o přiznání příspěvku na živobytí přerušil, a to do 31. 3. 2022. V odůvodnění usnesení je mj. uvedeno, že žalobce je v uvedené lhůtě *„povinen správnímu*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

orgánu doložit podklady (...) uvedené v písemné výzvě č.j. 10542/2022/PPA ze dne 1. 2. 2022“, přičemž zároveň musí „svá tvrzení, tj. že není schopen řádně a včas doložit všechny požadované podklady nezbytné pro posouzení nároku na dávku příspěvek na živobytí, podložit patřičnými podklady a neprodleně tyto podklady správnímu orgánu doložit (...)“. Žalobce byl zároveň upozorněn na to, že nebudou-li veškeré požadované podklady doloženy žalovanému do 31. 3. 2022, bude žádost o dávku příspěvek na živobytí zamítnuta. Usnesení bylo dodáno do žalobcovy datové schránky dne 1. 3. 2022 (doručeno fikcí dne 11. 3. 2022). Písemná vyhotovení usnesení pak byla žalobci doručena (prostřednictvím České pošty) dne 3. 3. 2022.

20. Písemností ze dne 4. 4. 2022, č.j. 61841/2022/PPA, byl žalobce vyrozuměn o pokračování řízení ve věci jeho žádosti o dávku příspěvek na živobytí. Žalobci byla písemnost doručena prostřednictvím České pošty dne 6. 4. 2022.
21. Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, byla žalobcová žádost zamítnuta. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím České pošty dne 6. 4. 2022.
22. Žalobce se dne 8. 4. 2022 dostavil k žalovanému a nahlížel do spisové dokumentace. Dne 11. 5. 2022 se žalobce dostavil k žalovanému, o čemž byl pořízen protokol označený jako „Protokol z ústního jednání (č.j. 95349/2022/PPA).
23. Předně, námitky o tom, že žalovaný postupoval tak, jako by o přerušení řízení nežádal žalobce, ale „jako by on sám (= žalovaný) k tomu dospěl“, dále, že žalovaný pokračoval v řízení, aniž měl dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o předmětné žádosti, a konečně, že žalovaný vydal v týž den jak vyrozumění o pokračování v řízení o žalobcově žádosti, tak rozhodnutí o zamítnutí uvedené žádosti, čímž byl žalobce zkrácen na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, jsou námitky míjející se s předmětem řízení podle § 82 s. ř. s. a násl. (tedy žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu). Jako takové by měly být uplatněny v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.). Tomuto závěru krajského soudu přitakal i soud kasační v rozsudku NSS, kde k tomu uvedl následující: „[20] Stěžovatel v kasační stížnosti dále namítá, že zrušení usnesení o přerušení správního řízení, resp. pokračování v něm, měl mít možnost (s ohledem na specifické okolnosti projednávané věci) dosáhnout i v řízení o zásahové žalobě. Tomuto názoru nemůže Nejvyšší správní soud přisvědčit. Účastník řízení si nemůže libovolně zvolit, jaký žalobní typ je pro něj výhodnější (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb.). Zásahová žaloba a žaloba proti rozhodnutí správního orgánu se vzájemně vylučují (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 11. 2016, č. j. 9 Ads 259/2016-22, a ze dne 5. 4. 2017, č. j. 6 Ads 62/2017-20, či ze dne 21. 8. 2018, č. j. 2 Ads 267/2017-25). Přezkoumání zákonnosti vedení správního řízení v rámci řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem by bylo přezkumem předčasným a odporujícím systematické soudního řádu správního; v režimu zásahové žaloby proto nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu. Již v rozsudku ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006-95, NSS naznal, že „prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení.“ Účelem této žaloby totiž není přezkum procesního postupu správního orgánu ve správním řízení. Rozšířený senát potvrdil, že pomocí zásahové žaloby „nelze docílit ‚předstižného‘ posouzení zákonnosti takových jednotlivých procesních úkonů správce daně, které samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., ale jejichž zákonnost může mít význam při posuzování zákonnosti případného rozhodnutí, jímž by na základě zjištění z daňové kontroly byla stanovena daň“ (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014-55; obdobně též

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2013, č. j. 9 Aps 2/2013-63, ze dne 31. 1. 2011, č. j. 2 Aps 4/2010-63, ze dne 22. 8. 2007, č. j. 1 Afs 45/2007-69, ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, či ze dne 17. 4. 2009, č. j. 8 Aps 6/2007-256). Extenzivní výklad pojmu ‚zásah‘ by umožnil rozložit správní řízení v mnohačetnou řadu individuálních zásahů, které by mohl účastník řízení napadnout nespočtem zásahových žalob; to by v podstatě znamenalo zablokování probíhajícího řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2009, č. j. 8 Aps 6/2007-256). Nadto je třeba poukázat, že s. ř. s. mezi výluky ze soudního přezkumu řadí i ta rozhodnutí, kterými se toliko upravuje vedení řízení (§ 70 písm. c) s. ř. s.). Tím zákonodárce vyjádřil ‚záměr jednak nerozměňovat soudní ochranu, jednak umožnit efektivní průběh řízení bez vynucených přestávek, vedením množství dílčích pŕetek mezi účastníkem řízení a správním orgánem. Soudní ochranu proto koncentruje zásadně do finálního výstupu, tedy zpravidla rozhodnutí o meritu, a o něm pak umožňuje ‚vést bitvu‘. Tento záměr je rovněž vyjádřením dělby moci a potřebné zdrženlivosti soudních orgánů vůči exekutivě, dokud ona vede řízení a směřuje k uskutečnění své pravomoci a působnosti rozhodnout autoritativně o právech a povinnostech účastníka řízení (fyzické nebo právnické osoby). Nelze jej obcházet či vyprazdňovat použitím jiného procesního nástroje k ochraně veřejných subjektivních práv, kterým je tzv. zásahová žaloba. Ta je vyhrazena situacím jiným (podobně jako žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu), jak bylo opakovaně uvedeno, je prostředkem subsidiárním, který nastupuje ve zpravidla excesivních situacích, v nichž použití základního nástroje, tedy žaloby proti rozhodnutí, by nebylo možné nebo dostatečně efektivní‘ (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2019, č. j. 1 Afs 458/2018-42). Rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, se týká průběhu tohoto řízení; je jím například právě usnesení o přerušení řízení (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, § 70; dále též rozsudky NSS ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007-62, či ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 As 48/2008-23).

[21] Nejvyšší správní soud sice ve své judikatuře v minulosti připustil, že zásahem může být například i nesprávný postup při doručování, pokud představuje pro příjemce písemností nadměrnou administrativní zátěž spojenou se vznikem materiální újmy (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2018, č. j. 2 As 93/2016-138, odst. [23]); nebo neumožnění nahlédnout do spisu, pokud by bylo v takové intenzitě, že by znamenalo zásah do práva na spravedlivý proces (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2018, č. j. 9 Afs 85/2016-51, odst. [29]); případně znepřístupnění určitých dokumentů v daňovém řízení, brání-li tento postup správního orgánu daňovému subjektu v dosažení účinné ochrany v řízení o žalobě proti rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2018, č. j. 1 Afs 99/2018-42, odst. [15] - [17]). Z uvedené judikatury tedy plyne, že v závislosti na okolnostech konkrétního případu je možné, aby i čistě procesní úkon správního orgánu byl výjimečně zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. O typově takovou situaci se však v projednávaném případě nejedná. Samotné přerušení správního řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu, ani pokračování v něm podle § 65 odst. 2 téhož zákona, a to po uplynutí správním orgánem předem výslovně stanovené doby, nemohlo nikterak zmařit stěžovatelovo právo na spravedlivý proces, jakož ani dílčí práva s ním související. Z tohoto důvodu tento postup žalovaného nesplňuje podmínku intenzity ani výjimečných okolností, aby se zcela mimořádně mohlo jednat o nezákonný zásah. Přerušení řízení ani následné pokračování v něm samo o sobě nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje žádné právo stěžovatele. Žalovaný sporovaným procesním postupem vedl řízení tak, aby směřovalo k jeho meritornímu skončení (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2019, č. j. 1 Afs 458/2018-42).“

24. Podle § 85 s. ř. s. platí: „Žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

25. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí: „*Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.*“
26. Vzhledem k výše uvedenému soud stran těchto tvrzení žalobu ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s. odmítl (viz výroky I. - III. tohoto rozsudku). A stejně soud rozhodl i stran tvrzeného zásahu spočívajícího v tom, že žalovaný se dne 8. 4. 2022 odmítl žalobcovou žádostí nadále zabývat a odkázal žalobce na sepsání odvolání.
27. Žalobce se, podle vlastních slov, dne 8. 4. 2022 „*dostavil za příslušnou úřednicí to nějak řešit*“. Ta však, „*v podstatě nechtěla nic řešit*“ a odkazovala žalobce „*na sepsání odvolání*“ s tím, že „*jiné řešení prý už není a nebudlá se tím jinak zabývat*“. Stejně stanovisko měla dle žalobce i nadřízená pracovnice žalovaného.
28. Součástí správního spisu je listina ze dne 8. 4. 2022 vyhotovená žalovaným a označená jako „*Protokol o nahlížení do spisové dokumentace*“. V něm je konstatováno toto: „*Dne: 8. 4. 2022 v 10:30 hod. se ke zdejšímu správnímu orgánu v souladu s ustanov. § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů, dostavil M. M. (...) ve věci nahlížení do spisu č.j. 10510/2022/PPA; 10519/2022/PPA. Nahlížení do spisu započato v 10:30 hod., skončeno v 10:40 hod. Ze spisu nebyly pořizovány kopie.*“.
29. Lze uzavřít, že jednání uskutečněné dne 8. 4. 2022 nebylo stran podstaty žaloby, tedy tvrzeného nezákonného zásahu, relevantní. Ostatně, nevyplývá to ani z formulace příslušné části žaloby. Dne 8. 4. 2022 měl žalobce stále k dispozici lhůtu pro podání odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, které mu bylo doručeno prostřednictvím České pošty dne 6. 4. 2022. Veškeré své námitky proto mohl uplatnit v odvolání, tedy v řízení o jeho žádosti, a následně mohly být uplatněny v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.). Proto soud i stran těchto tvrzení žalobu ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s. odmítl (viz výrok IV. tohoto rozsudku).
30. Soud v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem mohl posuzovat pouze to, zda bylo nezákonným zásahem to, co žalobce shrnul v samém závěru žaloby, tedy že mu „*podání žádosti o neúčinnost doručení, ani podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu a ani dokonce samotné odvolání (...) nebylo umožněno podat ústně do protokolu.*“
31. Podle § 37 odst. 1 správního řádu platí: „*Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*“.
32. Podle § 37 odst. 4 správního řádu platí: „*Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.*“.
33. Prvá věta čtvrtého odstavce § 37 správního řádu je oporou pro jednoznačný závěr, že i podání ve smyslu § 41 a § 81 odst. 1 (odvolání) správního řádu lze podat ústně do protokolu, tzn. prostřednictvím osobního kontaktu podatele a oprávněné úřední osoby. A *contrario*, není tu zákonného ustanovení, které by takovému postupu bránilo. V obecné rovině lze konstatovat, že neumožnění (ze strany správního orgánu) učinit podání ústně do protokolu může být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
34. To je však pouze mezitímní závěr. Pro posouzení důvodnosti projednávané žaloby bylo podstatné to, zda **1)** skutečně došlo k tomu, co tvrdí žalobce, tedy že mu „*podání žádosti o neúčinnost doručení, ani podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu a ani dokonce samotné*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

odvolání (...) nebylo umožněno podat ústně do protokolu“, a zda (pokud by k takovému konkrétnímu jednání správního orgánu došlo) 2) by takové jednání bylo možné označit jako nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

35. Podle § 41 odst. 1 správního řádu platí: „Navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.“
36. Podle § 41 odst. 2 správního řádu platí: „Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.“
37. Žalobce v žalobě akcentoval dvě data, kdy došlo k jeho jednání s žalovaným – 8. 4. 2022 a 11. 5. 2022. Pro závěr o důvodnosti tvrzení o nezákonném zásahu bylo rozhodující jednání ze dne 11. 5. 2022.
38. Toho dne žalobce, dle jeho slov, znovu navštívil (po skončení zdravotní indispozice) „odpovědnou pracovníci žalovaného“, žádal ji o „neúčinnost doručení, prominutí zmeškání úkonu a navrácení řízení na začátek“, čemuž, včetně žádosti o podání odvolání na místě ústně, nebylo vyhověno.
39. I o jednání uskutečněném dne 11. 5. 2022 byl pod č.j. 95349/22/PPA vyhotoven protokol označený jako „Protokol z ústního jednání“ (dále jen „protokol ze dne 11. 5. 2022“). Z jeho obsahu se podává toto: „Dne 11. 5. 2022 se ke správnímu orgánu dostavil pan M. z důvodu, že žádá o neúčinnost doručení všech písemností od data podání žádosti o dávku příspěvek na živobytí, a to vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, ke kterému dne 9. 5. 2022 doložil lékařské zprávy. Pan M. při osobním jednání ukázal video s tím, že vhazuje lékařské zprávy o jeho zdravotním stavu. Dle videa z mobilního telefonu je uvedeno datum 19. 4. 2022 a pan M. uvedl, že lékařské zprávy doložil dne 19. 4. 2022. Bylo mu sděleno, že tato skutečnost (vhazení lékařských zpráv do schránky úřadu) nemá vliv na vydané rozhodnutí o zamítnutí dávky příspěvek na živobytí č.j. 62163/2022/PPA ze dne 4. 4. 2022. Vzhledem k uvedenému pan M. žádá ústně o prominutí zmeškání úkonu a vrácení řízení ve věci přiznání dávky příspěvek na živobytí na začátek. Pan M. byl při ústním jednání srozuměn, že v případě nesouhlasu proti rozhodnutí o zamítnutí dávky příspěvek na živobytí je nezbytné podat opravný prostředek, jímž je odvolání. Dle doložených lékařských zpráv tedy nebyl pan M. způsobilý k právním úkonům ani při podání žádosti vzhledem k tomu, že je způsobilý až od měsíce května 2022. Pan M. byl dotázán, zda byl zbaven či omezen ve způsobilosti k právním úkonům. Uvedl, že nikoliv. Jednalo se o dočasnou zdravotní indispozici. V době zdravotní indispozice neměl ustanoveného opatrovníka ani zmocněnce, který by ho v řízení o přiznání příspěvku na živobytí zastupoval. Panu M. bylo doporučeno podání odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí dávky příspěvek na živobytí evidované pod č.j. 62163/2022/PPA (právo na odvolání má i za předpokladu, že rozhodnutí již nabylo právní moci), ve kterém uvede veškeré své námitky proti vydanému rozhodnutí a důvody, na základě kterých spatřuje rozhodnutí úřadu jako nesprávné a nezákonné. Dále bylo panu M. vysvětleno, jakým způsobem lze učinit odvolání a bylo mu sděleno, že proti protokolu z ústního jednání není možné podat odvolání. Odvolání musí být učiněno v souladu s ustanovením § 81 a 82 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dále byl srozuměn se skutečností, že tzv. autoremedura lze učinit pouze za předpokladu, že podá odvolání proti příslušnému rozhodnutí a že není povinností správního orgánu autoremedurou o odvolání rozhodnout. Pan M. byl také řádně poučen, že může o dávky hmotné nouze žádat znovu, a to na předepsaném formuláři vystaveném Ministerstvem práce a sociálních věcí.“. Protokol byl žalobcem podepsán dne 11. 5. 2022 v čase

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

10.53. Žalobce námitky proti protokolu nevznnesl a dostalo se mu poučení podle § 33, § 36, § 38, § 50 odst. 2, § 5 a § 62 správního řádu.

40. Je zřejmé, že je tu rozpor mezi žalobním tvrzením a obsahem vyhotoveného protokolu ze dne 11. 5. 2022. Zatímco v žalobě je tvrzeno, že žalobci bylo odepřeno i ústní podání odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, ze znění protokolu ze dne 11. 5. 2022 nic takového nevyplývá. Ovšem to, zda žalobce hodlal dne 11. 5. 2022 podat ústně do protokolu i odvolání proti meritornímu rozhodnutí, je z hlediska posouzení důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem zásadní.
41. Soud v té souvislosti znovu připomíná § 41 odst. 2 správního řádu, konkrétně jeho větu druhou, podle které je „s požádáním (= o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav) *třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá*“. Aplikováno na souzenou věc, pokud by žalobce spolu s žádostí o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav nepodal zároveň onen zákonem předvídaný zmeškaný úkon, tedy odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA (ať už by ona podání měla jakoukoliv formu ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu), správní orgán by nebyl povinen k žádosti o prominutí, resp. navrácení povinen přihlížet. Ergo, i pokud by bylo v žalobcově věci správním orgánem odepřeno podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav ústně do protokolu za situace, kdy by nebylo současně podáno odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, nemohlo by dojít k nezákonnému zásahu. Absence podání odvolání, tedy provedení zmeškaného úkonu, by bez dalšího opravňovala žalovaného k žádosti o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav nepřihlížet. Nebylo by tu tak žádné žalobcovo právo, do kterého by mohlo být zasaženo.
42. Podle § 18 odst. 1 správního řádu platí: „*O ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výsledku svědka, výsledku znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též pořídit obrazový nebo zvukový záznam.*“.
43. Soud je předně toho názoru, že byť protokol ze dne 11. 5. 2022 byl žalovaným označen jako „Protokol z ústního jednání“, šlo spíše o protokol o „*jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení*“. Ústní jednání ve smyslu § 49 správního řádu, o němž se vyhotovuje protokol, je totiž nařizováno správním orgánem (v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné). Jednání u žalovaného proběhlé dne 11. 5. 2022 však nebylo správním orgánem nařízeno, došlo k němu z žalobcovy iniciativy. Protokol o něm vyhotovený zachycoval, zjednodušeně řečeno, průběh jednání a projevy zúčastněných (= žalobce a oprávněná úřední osoba Bc. V. L., vrchní referent dávek HN).
44. Řečené však nemění nic na tom, že i protokol o „*jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení*“ vyhotovený podle § 18 odst. 1 správního řádu je, jakožto protokol o úkonu před správním orgánem, veřejnou listinou.
45. Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudek ze dne 29. 3. 2017, č.j. 7 As 146/2016-29, mj. k těmto závěrům (zvýraznění podtržením provedl krajský soud): „[18] (...) *Legální definici veřejné listiny podává § 53 odst. 3 spr. ř., podle něhož „[l]istiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními právními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.‘ Stejně stanoví § 134 o. s. ř., který se v soudním řízení správním uplatní s ohledem na § 64 s. ř. s.

[19] Protokol o jednání před správním orgánem naplňuje výše uvedenou definici veřejné listiny. Protokolem správní orgán osvědčuje průběh procesního úkonu. (...).

[20] Jelikož je protokol veřejnou listinou, v souladu s presumpcí správnosti veřejných listin je třeba jeho obsah považovat za pravdivý, není-li dokázán opak. Presumovaná pravdivost obsahu se vztahuje pouze k zachycenému průběhu procesního úkonu správního orgánu, tj. např. kdo byl jednání přítomen, jakého poučení se mu dostalo, jaké mu byly kladeny otázky nebo jak na ně bylo odpovězeno. Neosvědčuje však pravdivost samotných tvrzení, které při jednání zúčastněné osoby uvedou.

[21] Účastník řízení není zbaven obrany proti veřejné listině. Musí ovšem tvrdit, že její obsah není správný. Zároveň o svém tvrzení nese důkazní břemeno. Je na něm a v jeho zájmu, aby dokázal opak (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 7. 2002, sp. zn. IV. ÚS 682/2000, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. 21 Cdo 2737/2012).“.

46. Jak je uvedeno výše, protokol ze dne 11. 5. 2022 neobsahuje nic, co by jen naznačovalo, že žalobce toho dne hodlal učinit i zmeškaný úkon, tedy podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA. Žalobce protokol podepsal a proti jeho obsahu nepodal námitky.
47. Nicméně, v žalobě bylo vyjeveno tvrzení o nemožnosti podat odvolání proti rozhodnutí ústně do protokolu. K prokázání tohoto tvrzení (a zároveň zpochybnění obsahu protokolu ze dne 11. 5. 2022, který žalobcovu vůli podat odvolání nepodporuje a kterému svědčí presumpce správnosti) žalobce předložil vlastní audiozáznam průběhu jednání ze dne 11. 5. 2022. Soud tento záznam, resp. jeho relevantní část, provedl v rámci ústního jednání k důkazu.
48. Z časového úseku záznamu od 14. minuty do 20. minuty (přesně do času 19:18) se podává to, že *a)* žalobce prezentoval vůli podat odvolání ústně do protokolu, což *b)* bylo ze strany Bc. V. L. označeno nemožné (citace ze záznamu: „Odvolání podání nelze podat ústně odvolání, pane M. nejde, to leda, že byste došel na Ministerstvo práce sociálních věcí v Kollárově ulici, to byste mohl.“, „U mě nemůžete podat odvolání, musíte na podatelnu, musí to projít elektronicky, to se eviduje to odvolání, já ho za vás psát nebudu, to musíte napsat.“, „Pane M., já říkám, že musíte napsat na papír odvolání, které musíte doložit správním orgánům, které vydaly napadené rozhodnutí.“). Žalovaný autenticitu záznamu v rozsahu provedeném při jednání soudu nezpochybnil.
49. Soud konstatuje, že předložený audiozáznam přisvědčuje žalobnímu tvrzení o tom, že žalobci byla žalovaným (resp. jeho zaměstnankyní) odepřena možnost podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, ústně do protokolu, tak jak to umožňuje § 37 odst. 4 správního řádu. Žalobce tak unesl důkazní břemeno a vyvrátil správnost protokolu ze dne 11. 5. 2022. Je tak třeba uzavřít, že bylo prokázáno, že žalobce dne 11. 5. 2022 hodlal, spolu s žádostí o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav (tyto žádosti jsou v protokolu ze dne 11. 5. 2022 uvedeny), učinit i zmeškaný úkon v podobě odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, což mu bylo ovšem žalovaným odepřeno.
50. Soud se dále zaměřil na to, zda ono odepření (ze strany žalovaného) bylo možno posoudit jako nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Soud dospěl k závěru, že ano.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

51. Není pochyb o tom, že postup žalovaného nebyl rozhodnutím, byl v rozporu se správním řádem a byl zaměřen proti žalobci, který předmětný zásah/zkrácení do jeho veřejných subjektivních práv tvrdil. Faktickým důsledkem nezákonného postupu bylo, že žalobci bylo odepřeno pokusit se podáním odvolání zvrátit závěry rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, když tuto možnost mu dává správní řád skrze § 41. Za této situace tak soud, ve světle závěrů prezentovaných v rozsudku NSS, konstatoval nezákonný zásah žalovaného, a tedy důvodnost předmětné části žaloby. Žalovanému proto uložil, aby, pokud se žalobce k žalovanému za tím účelem dostaví ve lhůtě do dvou týdnů od právní moci tohoto rozsudku, řádně do protokolu sepsal žalobcem ústně činěná podání, a to žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, žádost o prominutí zmeškání lhůty pro odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, a odvolání proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, a postupovat tak, jako by tato podání byla učiněna dne 11. 5. 2022.
52. Soud pro úplnost uvádí, že neprovedl žalobcem navržený důkaz [videozáznam dokumentující vhození listin (o žalobcově zdravotní indispozici) žalobcem do poštovní schránky žalovaného], neboť by to bylo vzhledem k důvodům, které vedly soud k závěru o důvodnosti žaloby, zjevně nadbytečné.

[VI] Náklady řízení

53. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.
54. Soud konstatuje, že základem pro rozhodnutí o náhradě nákladů řízení mezi účastníky, jestliže řízení skončilo meritorním rozhodnutím, je princip úspěchu ve věci. Právo na náhradu nákladů řízení má ten účastník, který byl v řízení plně procesně úspěšný, nebo který byl úspěšný jen částečně, pokud míra jeho procesního úspěchu převažuje nad mírou jeho procesního neúspěchu.
55. Žalobce ve věci namítal nezákonnost několika procesních postupů žalovaného. S těmito námitkami nebyl žalobce úspěšný, když soud rozhodl o odmítnutí takto žalobcem tvrzených zásahů ve čtyřech případech. V rámci jedné žalobní námítky byl naopak žalobce úspěšný. Vzhledem k tomu, že míra procesního neúspěchu žalobce převážila nad jediným úspěšným výrokem, rozhodl soud tak, že žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. 3. 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.